

Travelagency Vivid Voyages
t.a.v. mevrouw M. Mulder
Dijksstralaan 18
4814 CH Breda
Die Niederlande

Stadt Lichterwald
Laufenstraße 11a
52156, Lichterwald
Deutschland

Lichterwald, 8 november 2025

Sehr geehrte frau Mulder und frau Noordermeer/Guten Tag Milou und Charlie,

Als gemeente Lichterwald zijn wij zeer verheugd mevrouw Mulder op 20 december a.s. te mogen begroeten in onze prachtige stad. Wellicht ten overvloede, maar hieronder nogmaals het reisschema tijdens uw verblijf:

20 – 22 december B&B Anna's Eifel Haus
22 – 23 december Pension Klein und Fein
23 – 24 december Hotel Sonnentau

U zal op 20 december opgehaald worden vanaf het station door dhr. S. Schultze en naar uw eerste overnachtingslocatie worden gebracht. Hier zult u twee nachten verblijven om te kunnen acclimatiseren van uw reis. In de daaropvolgende locaties zult u steeds één nacht verblijven. Mocht u vertraagd zijn of anderszins contact met hem willen opnemen, dan kunt u hem bereiken op het volgende telefoonnummer: +49675839210.

Zoals besproken ontvangen wij graag uiterlijk 31 januari 2026 het rapport met daarin uw aanbevelingen wat betreft de genoten overnachtingen, de toeristenfaciliteiten in Lichterwald en omgeving, evenals ons vervoer ter plaatse. Wij zien hier vanzelfsprekend erg naar uit en zullen de resultaten bespreken in onze raadsvergadering van 7 februari.

Bij voorbaat zeer veel dank voor uw komst en hopelijk geniet u met volle teugen van alles wat onze prachtige gemeente u te bieden heeft.

Mit freundlichen Grüßen,

Lina Hoch

Hoofdstuk 1

Terwijl de ochtendzon zijn best doet om door het grauwe wolkendek te breken, leest Charlie de brief die zojuist op kantoor is bezorgd. Het snoer met lampjes dat sinds gisteren haar bureau omlijst, werpt een warme gloed op het papier, waardoor het haast licht lijkt te geven.

‘Je kerststrip is bevestigd, hoor!’ Ze wappert met de brief in de richting van haar collega Milou. ‘Ze wensen je alvast heel veel plezier met alles wat hun gemeente te bieden heeft.’

‘Echt?’ Milou veert op van haar stoel. Met lichte, bijna dansende passen loopt ze naar Charlies bureau en grist de brief uit haar handen. Terwijl ze hem doorleest en haar lippen af en toe fluisterend een paar woorden vormen, trekt er een steeds bredere glimlach over haar gezicht.

‘Het klinkt zo heerlijk, ik heb er echt enorm veel zin in.’ Dromerig kijkt ze naar buiten, waar de wind de afgevalen bladeren in woeste draaikolken over de stoep laat wervelen. ‘Ik hoop dat er een dik pak sneeuw valt. Ik heb een supertof tweedehands skipak op de kop getikt, ik kan niet wachten om het aan te trekken.’

‘Jij liever dan ik.’ Met een zucht rekt Charlie zich uit, waardoor de toppen van haar vingers net de guirlande raken die aan de plank achter haar werkplek hangt. De kerstballen die erin hangen, komen met een zacht tinkelend geluid tegen elkaar aan en er dwarrelt een beetje nepsneeuw naar beneden.

‘De trip of het skipak?’

Charlie blaast een kushandje naar Milou. ‘Allebei. Maar daarom zijn we ook zo’n goed team. Laat mij met kerst maar lekker in mijn nieuwe bikini op het strand van Lanzarote liggen.’

Milou steekt een vinger op. ‘Ho ho, er moet daar ook nog gewerkt worden, hè.’

‘Maar niet tijdens de kerstdagen.’ Charlie schudt beslist haar hoofd. ‘Dan wil ik echt even helemaal niks. Alle zakelijke dingen handel ik daarna wel af.’ Met beide handen duwt ze tegen haar bureau, waardoor haar stoel naar achteren schuift. Energiek staat ze op, rolt haar schouders van voor naar achteren en doet een paar strekoefeningen. Ondertussen hoort ze hoe Milou in het kleine keukentje van hun kantoor rommelt en de waterkoker onder de kraan vult.

Precies wanneer Charlie haar rek- en strekroutine heeft afgerond, komt Milou de keuken uitgelopen met twee dampende mokken in haar hand. Ze gaat zitten aan hun vergadertafel, waarop de theedoos al klaarstaat en klopt uitnodigend op de stoel naast haar. ‘Kom Char, vergadertijd. En neem onderweg meteen ons tussendoortje mee van het aanrecht.’

Charlie slaakt een kreet als ze de keuken binnenstapt. ‘Wéér iets lekkers bij de thee? Serieus, ik groei dicht hier.’ Op het aanrecht staan twee gebaksbordjes met daarop een groot stuk kerststol, bestrooid met poedersuiker.

‘Gekregen van een klant. Ik kan er ook niks aan doen dat we zo goed zijn ons werk,’ roept Milou in de richting van de keuken.

Terwijl Charlie de bordjes oppakt, mijmert ze hardop: ‘Aanleren van ongezonde eetpatronen en overvoeding, zou dat een legitieme reden zijn om een collega te ontslaan?’

‘Ongetwijfeld. Realiseer je wel dat je dan niet alleen je enige collega, maar ook je aandeelhouder, het creatieve brein achter dit bedrijf én je beste vriendin ontslaat. Maar ga vooral je gang,’ reageert Milou droogjes. Ze opent haar notitieblok, waar in grote letters hun bedrijfsnaam *Vivid Voyages* op de kaft staat, alvast op de juiste pagina.

Wanneer Charlie de bordjes op de tafel heeft gezet, geeft ze een kneepje in Milous schouder. ‘Dat was natuurlijk een grapje. Zonder jou ben ik niets.’

‘Het is maar dat je dat weet.’

Charlie ploft neer in haar stoel. Met een sierlijk gebaar veegt ze wat poedersuiker van haar jeans en slaat haar lange benen over elkaar. Ze rolt een elastiekje van haar pols en bindt haar kastanjebruine lokken vast in een staart. ‘Oké, ik ben er klaar voor. Vertel, wat staat er op de agenda?’

Milou gaat met de punt van haar pen langs haar aantekeningen. ‘Mijn trip naar Lichterwald. Binnengekomen aanvragen. Lopende projecten. En...’ Zoekend glijden haar ogen over de pagina, ‘dat was het al.’

‘Dat klinkt als een korte vergadering. Mooi, daar hou ik van.’

Vanaf het moment dat Charlie in de brugklas bij het vak Beeldende Vorming een plek naast Milou kreeg toegewezen, hadden ze een klik. Milou was Charlies redding, aangezien ze allesbehalve creatief was. Het samenwerken mondde uit in een voorzichtige vriendschap tussen twee meisjes die op het eerste gezicht complete tegenpolen leken. Maar hoewel Milou vaak rechts wilde, waar Charlie links ging, vonden ze elkaar altijd ergens in het midden en werden ze langzaam maar zeker onafscheidelijk.

Hoewel ze na het behalen van hun diploma’s allebei een heel andere studie gingen volgen, bleven ze elkaar zoveel mogelijk zien. Het was in die tijd dat ze een gezamenlijke hobby ontdekten: zo vaak en zo ver mogelijk reizen.

Doordeweeks zo hard mogelijk studeren en werken, om in het weekend voor nog geen vijftig euro naar een Europese stad te vliegen. Met het geld dat overbleef spaarden ze voor lange, verre reizen: backpacken in Thailand en een roadtrip door West-Amerika.

Eenmaal afgestudeerd besloten ze hun krachten te bundelen om van deze hobby hun beroep te maken: ze startten samen een reisbureau dat compleet verzorgde stedentrips binnen Europa aanbood. En al snel liep hun bedrijf zo goed dat er een uitbreiding volgde naar het aanbod van complete vakanties.

‘Jij hebt trouwens een aardig vol programma in Lichterwald.’ Charlie fronsst haar wenkbrauwen. ‘Drie verschillende verblijven in vijf dagen tijd?’

‘Ik weet het. Ik mocht er langer blijven, hoor. Maar ik wil graag met de kerstdagen weer bij Daan zijn. Het is onze eerste kerst samen.’ Milou krijgt een dromerige blik in haar ogen. ‘Ik verheug me er zo enorm op: lekker eten, spelletjes spelen, lange wandelingen maken. Dat ga ik echt niet laten schieten.’

Hoewel er een weerwoord op het puntje van haar tong ligt, besluit Charlie haar mond te houden. Ze weet dat haar vriendin een kerstliefhebber bij uitstek is en haar vriend Daan is een superlieve jongen, die goed bij haar past.

Zelf heeft ze echter helemaal niets met kerst. Sterker nog: het liefst zou ze van half november tot begin januari in winterslaap gaan, zodat ze niets van die histerie meekrijgt. Helaas is dat geen optie, dus probeert ze die twee dagen altijd ergens door te brengen waar haar associatie met kerst nihil is. Bij voorkeur iets met veel zon, zee en strand.

Ze kijkt Milou met een glimlach aan. ‘Daar heb je helemaal gelijk in. Dan is het goed geregeld zo. Maar het is wel hard werken.’

Milou knikt. ‘Klopt, maar ik heb mijn dagen al helemaal uitgestippeld. Als het goed

is, is de man die me van het station komt ophalen, de zoon van de eigenaars van de eerste B&B. Hij schijnt half-Nederlands te zijn, maar is wel opgegroeid in die omgeving. Hopelijk kan hij meekijken met alles wat ik gepland heb. De gemeente wil dat ik ook de vervoersmogelijkheden ter plaatse en de activiteiten in de omgeving meeneem in het rapport, daar weet hij vast meer over dan ik.' Milou buigt zich over de tafel en legt haar handen op die van Charlie. 'Het was zo'n goed idee van je om dit te gaan doen. Momenteel vind ik dit soort klussen bijna leuker dan stedentrips of vakanties organiseren. Ik had ook nooit gedacht dat er zoveel vraag naar zou zijn.'

Op verzoek van een van hun vaste samenwerkingspartners Stavros Dimitriou, die een grote hotelketen op Lanzarote runt, hebben ze een paar maanden geleden als *mystery guest* overnacht in een van zijn complexen. Ze brachten alle positieve, maar ook negatieve ervaringen in kaart en schreven na afloop een uitgebreid rapport, dat Stavros inzicht gaf in de punten waar verbetering nodig was. Omdat hij hierover ontzettend tevreden was, besloten Milou en Charlie om ook deze dienst op te nemen in hun aanbod. En met succes. Mede door veel mond-tot-mondreclame binnen de hotelwereld, lijkt het aantal binnenkomende aanvragen elke week te verdubbelen en hebben ze de luxe om de leukste uit te kiezen.

'Je weet: als ik marktonderzoek doe, doe ik het goed,' grijnst Charlie. 'Maar alsnog was het afwachten natuurlijk. Ik had ook niet gedacht dat het zo goed zou lopen.'

'Stel je voor,' mijmert Milou. 'Wie weet moeten we ooit gaan uitbreiden, mensen aannemen die voor ons gaan werken.'

'O, ja. Wie weet. Al zou ik daar wel over na moeten denken, hoor,' zegt Charlie aarzelend. 'De manier waarop alles nu geregeld is, vind ik ook heel fijn. Gewoon met z'n tweetjes. Het is gezellig én we weten dat alles volgens onze maatstaven gebeurt.'

'Jajaja.' Milou trekt een gezicht naar Charlie. 'Daar sprak je innerlijke controlefreak. Voorlopig zit uitbreiden er nog niet in, dus hoeven we er niet over na te denken.' Dan buigt ze zich weer over haar notitieblok. 'Laten we verder gaan met het volgende punt: binnengekomen aanvragen.'